

מסכת כלים

פרק ד

א. החרס שאינו יכול לעמוד מפני אוזנו, או שהיה בו חדoid וחהדויד מカリעו, טהור. נטלה האוזן, נשבר החדויד, טהור. רבי יהודה מטמא. חבית שנפתחה, והיא מקבלת על דפנותיה, או שנחלקה כמין שתי עירבות, רבי יהודה מטהר, וחכמים מטמאין:

ב. חבית שנתרזעה ואיינה יכולה להטלטל בבחזוי קב גרכרות, טהורה. גסטרה שנתרזעה ואיינה מקבלת משקין, אף על פי שהיא מקבלת אכלין, טהורה שאין שירין לשירין:

ג. איזו היא גסטרה, כל שנטלו אוזנה. כיון בה חדודין יוצאים, כל המקבל עמה בזיתים, מטמא בmagic וכונגדו מטמא באוויר. וכל שאין מקבל עמה בזיתים, מטמא בmagic ואין כונגדו מטמא באוויר. כייתה מקבל עלה צהה כמין קפדרה, כל המקבל עמה בזיתים, מטמא בmagic וכונגדו מטמא באוויר. וכל שאין מקבל עמה בזיתים, מטמא בmagic ואין כונגדו מטמא באוויר. שוויי קורפיות ושוויי קוסים האידוניים,

אֲפָעָל פִּי שְׁאַיִןָם יִכּוֹלִים לִישְׁבַּן שֶׁלֶת מִסְפָּכִין, טְמֵאִין, שְׁלַכְתָּה נְעַשָּׂוֹ
מִתְחַלְתָּנוֹ:

ד. כָּלִי חֶרֶשׁ שְׁפִישׁ לוֹ שֶׁלֶשׁ שְׁפִיוֹת, הַפְּנִימִית עֲזַדְפָת, הַכָּל טְהֹור.
הַחִיצוֹנָה עֲזַדְפָת, הַכָּל טְמֵא. הָאֲמִצָּעִית עֲזַדְפָת, מִפְגָּה וְלִפְגָּים, טְמֵא.
מִפְגָּה וְלִחוֹז, טְהֹור. קְיוֹ שְׁוֹת, רַבִּי יְהוֹדָה אָוֶר, חֹלְקָיו
הָאֲמִצָּעִית. וְחַכְמִים אֹמְרִים, הַכָּל טְהֹור. כָּלִי חֶרֶשׁ, מַאיִמְתִּי מַקְבְּלִין
טְמֵאָה, מַשְׁיָּאָרְפוּ בְּכֶבֶשׂ, וְהִיא גַּמֵּר מַלְאָכָתָנוֹ: